

Список використаних джерел

1. Аграрне право : підруч. для студ. вищ. навч. закл. / В. П. Жушман, В. М. Корнієнко, Г. С. Корнієнко та ін. ; за ред. В. П. Жушмана та А. М. Статівки. – Х. : Право, 2010. – 296 с.
2. Держкомстат. Кількість сільськогосподарських підприємств і площа сільськогосподарських угідь у їхньому користуванні станом на 1 листопада 2016 року за регіонами [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2016/sg/ksgp/ksgp_u/ksgp_11_u.htm
3. Держкомстат. Кількість юридичних осіб за організаційними формами [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.ukrstat.gov.ua/edrpoу/ukr/EDRPU_2018/ks_opfg/ks_opfg_0118.htm
4. Про фермерське господарство : Закон України від 19.06.2003 р. №973-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 45. – 306 с.
5. Долинська М. Фермерські господарства України: землекористування, порядок створення, діяльність та припинення діяльності. – Х., 2015. – С. 74-75.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Гавриш Н. С.

Клим Оксана Степанівна

студентка 1-го курсу магістратури факультету прокуратури
та слідства (кримінальної юстиції)
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

На теренах нашої держави одним із перспективних видів діяльності особистого селянського господарства є сільський зелений туризм. Розвиток даного виду діяльності дав свій початок ще здавна. В 1996 році була створена Спілка сприяння розвитку сільського зеленого туризму. Саме створення цієї Спілки почало формувати і розвивати туризм в сільській місцевості. Наразі вона діє на підставі Статуту, в якому зазначається, що вона є добровільною неприбутковою всеукраїнською громадською організацією. Метою

Організації є добровільне об'єднання фізичних осіб для захисту та задоволення суспільних, економічних, культурних, та соціальних інтересів шляхом сприяння розвитку сільського зеленого туризму, розвитку села і територіальних громад. В наш час Спілка має відокремлені підрозділи по всій Україні, які діють на підставі внутрішніх положень [1].

І у свою чергу підрозділи активно взаємодіють з органами виконавчої влади, місцевими територіальними громадами та громадськими організаціями. Це в подальшому стимулюватиме розвиток сільської місцевості, адже останнім часом село лише занепадає. І це пов'язано зі зменшенням населення, динамічною міграцією, відсутністю роботи для молоді, яка просто не бачить перспектив. Необхідно залучати ЗМІ, журналістів, підприємців для інформування населення про сільський зелений туризм. Деякі телевізійні канали популяризують культуру, традиції, побут українців через телепрограми, що надає змогу населенню ознайомитись із сільською місцевістю даного регіону. Слід визначати діючі туристичні маршрути, проводити тури вихідних днів, проводити рекламні компанії. Отже, для розвитку сільського зеленого туризму необхідно приймати та реалізовувати програми на загальнодержавному та місцевому рівнях.

Відносини, які виникають в сфері сільського зеленого туризму регулюються відповідно:

законами України «Про особисте селянське господарство», «Про туризм», «Про фермерське господарство», «Про зайнятість населення», постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку надання послуг з тимчасового розміщення (проживання) від 15 березня 2006 року.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про особисте селянське господарство», сільський земельний туризм – одна з послуг з використанням майна особистого селянського господарства [2]. Суб'єктом такої діяльності може бути фізична особа, яка веде особисте селянське господарство без реєстрації як фізична особа-підприємець. В затвердженому постановою Кабінетом Міністрів України «Про затвердження порядку надання послуг з тимчасового розміщення (проживання)» зазначається, що фізичні особи – власники або орендарі індивідуальних засобів розміщення надають

послуги з тимчасового розміщення (проживання) без державної реєстрації їх підприємницької діяльності.

Наразі сільський зелений туризм є одним із способів отримання доходів, який розвиває сільські території та інфраструктуру. Його треба розуміти як певний специфічний різновид туризму, який має відпочинковий, культурний, оздоровчий аспект, сприяє культурному обміну та полягає у наданні населенню різних послуг. Наприклад, надання послуг з тимчасово проживання, екскурсійного забезпечення та харчування шляхом використання земельних ділянок, майна осіб, які проживають у сільській місцевості та займаються сільськогосподарською діяльністю. Сільський зелений туризм помилково розглядають як бізнес, як сферу туризму. Навпаки, враховуючи досвід зарубіжних країн слід розуміти це як соціально-економічне явище, яке може відродити село та зберегти його історію, культуру та звичаї. Використовуючи культурні, природні, рекреаційні, історико-етнографічні ресурси регіонів України, можна розвивати село, але наразі недостатньо правового регулювання в цій сфері та участі органів держави. Українці власними силами створюють музеї-садиби, пропонують відпочинок за доступними цінами та свою сільськогосподарську продукцію, вирощену на власній землі. Хоч Угода про асоціацію з ЄС для України відкрила нові можливості у розвитку сільського зеленого туризму, цього замало і слід прийняти спеціальний закон, який буде регулювати порядок діяльності сільського зеленого туризму в Україні.

Вважаємо, що сільський зелений туризм зможе надати поштовх для розвитку мережі сільських територій та інфраструктури села, а також збільшити доходи сільського населення та створить передумови для розвитку територіальних громад.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт ГО «Спілка сільського зеленого туризму України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.greentour.com/ua>.
2. Про особисте селянське господарство : Закон України від 15 травня 2003 року // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №29. – Ст. 232.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Гавриш Н. С.